

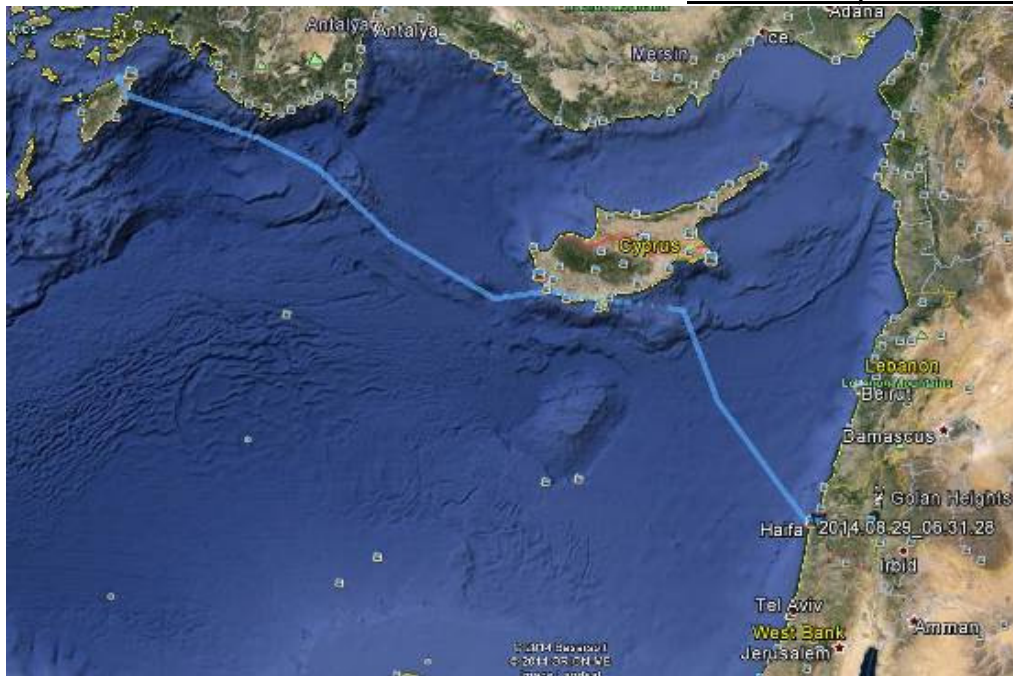
8/9/2014

טיסה לשווייץ בטקסן

ביום שישי האחרון חזרנו ממסע של שמונה ימים משדה הבית שלנו, מנחת ראשון, עד ל- Saanen שבשווייץ ובחזרה. המסלול ארך שמונה ימים, ארבעה בכל כיוון. בדרך הלך טסנו דרך קפריסין, יוון, איטליה צרפת ושווייץ. בדרכנו חזרה עברנו משווייץ לאיטליה מעל האלפים, ומשם שוב דרך יוון וקפריסין לישראל.

להלן סיפור הטיסה:

היום הראשון: חיפה רודוס

היום הראשון עבר במסלול הסטנדרטי לרודוס. המראה מחיפה, נחיתה תדלוק בפאפוס, המראה מפאפוס ונחיתה ברודוס. את שני הלגים הללו עשינו בגובה 8,500 רגל. לאחר היציאה מחיפה לכיוון הים נתקלנו בכמה עננים, אבל ברגע שעברנו אותם טיפסנו לגובה השיוט שלנו והטיסה בגובה מעל הים היתה כרגיל רגועה ושקטה. הראות היתה בסדר, אבל אופק (וגם זה די אופייני) לא היה. המטוס שלנו לא מצויד (עדיין) בטייס אוטומטי ולכן אין ברירה, אלא להטיס אותו בעצמנו את כל הדרך. בהעדר אופק טבעי ברור נאלצנו להשתמש באופק המלאכותי. אופן הטסה כזה אינו מאפשר להוריד את העיניים מהמכשירים (אופק מלאכותי, GPS, מד מהירות, מד וגבה) ליותר משניה או שתיים מדי פעם, ולכן דורש ריכוז רב. שמירת ריכוז כזה לאורך שעות מעל המים עלולה להיות קצת מעייפת, אבל מכורי סטיק שכמונו נהנים ממנה... בגלל פעילות אווירית בקפריסין לא קיבלנו את הנתיב הקצר לפאפוס, ונאלצנו לטוס כמעט עד לרנקה ומשם מערבה לפאפוס. אחרי שעתיים ועשרים נחתנו בפאפוס ואחרי עצירת תדלוק קצרה יצאנו שוב לרודוס.

הדרך לרודוס היא סוג של אותו דבר, למעט המרחק הגדול יותר. אחרי כשעתיים ורבע של טיסה מעל הים נגלו לפנינו החופים של רודוס. ברודוס היתה לנו גישה מעניינת – במקום הצטרפות לבסיס שמאלי כמו בדרך כלל, התבקשנו לחצות את המסלול צפונה ואז לפנות ל"עם הרוח" ימנית. לא משהו מיוחד, אבל פעם ראשונה שאנחנו מקבלים גישה כזו שם. הרוח ברודוס כמעט תמיד רוח מסלול וגם הפעם לא אכזבה ואפשרה לסיים את היום בנחיתה קלה ונוחה. שעתיים ושלושים וחמש דקות שעות מההמראה בפאפוס

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

נגענו במסלול ברודוס. הסענו לנקודת העגינה שלנו, תדלקנו, נעלנו את המטוס ונסענו למלון הקבוע שלנו בעיר. בערב יצאנו, כמתבקש, לסיבוב בעיר העתיקה וחזרה למלון. מחר צריך להמשיך לטוס.

בחילה, לפני היציאה:

נחיתה תדלוק בפאפוס. ניתן לראות שאנחנו לא הישראלים היחידים פה:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

על המסלול ברודוס:

שעתיים מאוחר יותר:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

עוד זווית של רודוס:

היום השני: רודוס קורפו

לפני יציאה לטיסה יש להגיש תוכנית טיסה. בחלק מהמקומות ההגשה מתבצעת במגל הפיקוח עצמו. לפני ההמראה עלינו, אם כן, למגדל ברודוס. נקודת תצפית מדהימה, שמשקיפה על שדה התעופה. מהחלונות הגדולים של המגדל, בין כל מסכי המכ"מ והמכשירים, יכולנו לראות את המטוס הקטן שלנו, חונה בין כל מטוסי הנוסעים ומטוסי המנהלים הגדולים. בהחלט מראה מלבב ☺. הטיסה מרודוס למגרה (ליד אתונה) עוברת מעל החלק הדרומי של הים האגאי, ובניגוד לטיסה ביום הקודם, המסלול משובץ באיים לרוב.

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

עדיין יש הרבה ים מסביב לאיים ואנחנו משייטים גבוה (הכל יחסי כמובן – 8,500 רגל). מגרה נמצאת סמוך לשדה התעופה הבין לאומי של אתונה ולקראת ההתקרבות הבקר האזורי מנמיך אותנו מעל הים, כדי למנוע קונפליקט עם מטוסים הבאים לנחיתה באתונה. הגישה למגרה יפה ומגרה. אנחנו עוברים בגובה 1,000 רגל מעל נקודת הכניסה לשדה, הנמצאת באי קטן בשם EGINA. חולפים מעל אוכף קטן באי, מגיעים לקו החוף שלו ופונים למגרה. על הקרקע אנחנו פוגשים אנשים מוכרים משנה שעברה: המתדלק החייכן, התדריכן העצבני ואפילו הכלב המנומנם במשרד התאום. חלקם גם זוכרים אותנו. מישוהו אפילו שאל אותנו מתי אנחנו מגיעים שוב, כי הוא רואה שאנחנו מגיעים הרבה ©.

את הלג הבא ממגרה לקורפו עשינו בקו ישר פחות או יותר בגובה 6,500 רגל מעל ההרים, במקום נמוך מעל הים כמו פעם שעברה. לג מקסים. הרים, עננים, מפרצים וירוק. קורפו יפיפה והגישה לשדה מדליקה. בגובה נמוך מעל המים נצמדים לחלק אחד של האי ואז מתגלה המסלול בין הלגונה לחלק אחר של האי. כמו בתמונות. גם לקורפו יש עיר עתיקה, וגם בה חייבים לבקר. אין מה לעשות, עבודה קשה ומתישה, אבל מישוהו חייב לעשות אותה...

האח הגדול משקיף על המטוס הקטן. מגישים תכנית טיסה במגדל של רודוס:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

Rhodos Light aircraft Apron:

המראה מרודוס. לא השתמשנו בכל המסלול. השארנו קצת לאחרים:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

אי בדרך. השמש מתחילה לחמם את המדרונות החשופים ולייצר תרמיקות ועננים:

עוד אי:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

האיים בתמונת ה-GPS:

"הילת הטייס":

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

EGINA – נקודות הכניסה למגרה:

השומר במשרד התאום במגרה:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

נחותים בקורפו:

קורפו – האזור היבשתי / ימי:

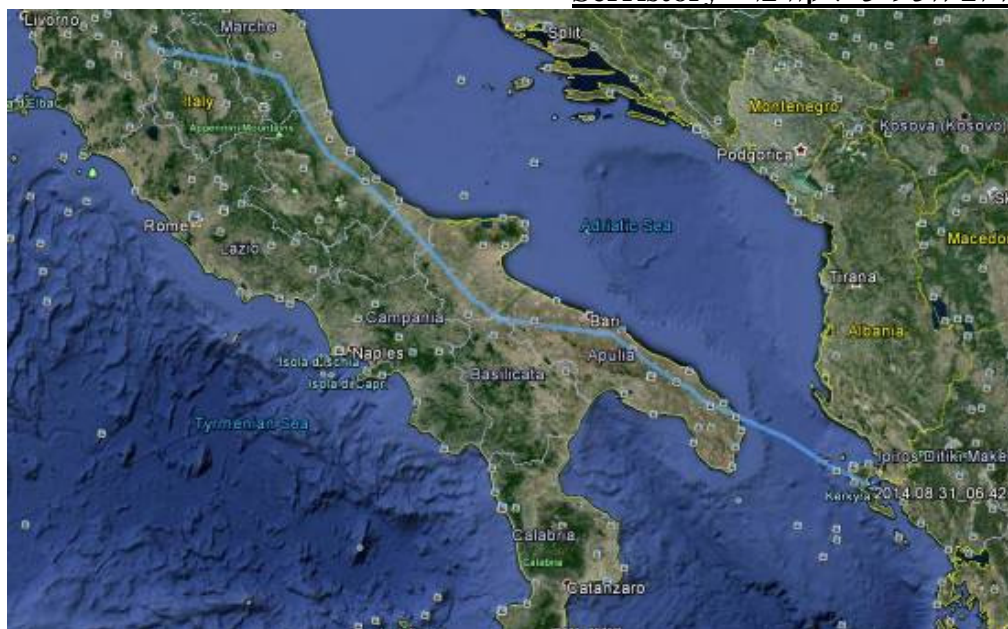

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

עוד ים:

היום השלישי: קורפו – Serristory

המראנו מקורפו לכיוון דרום ואחרי הקפת טיפוס שמאלית מעל המפרצים היפים של האי, חצינו את הים האדריאטי בגובה 6,500 רגל. כשקו החוף של איטליה נראה באופק התחלנו להנמיך וחצינו אותו ב-1,000 רגל. טסנו לכיוון צפון מערב לאורך המגף, תוך יצירת קשר מדי פעם עם שדות תעופה ובקורות אזוריות בדרך. הנוף בדרום איטליה בתקופה זו של השנה די צחיח. נחתנו בשדה דשא (מיובש) בשם Lavello, לעצירת תדלוק וחילוץ עצמות. זהו שדה פרטי מנומנם עם הנגר, מטוסים ואנשים אבל היחידים שנחתו והמריאו בו בשעה שהיינו שם, היינו אנחנו. החבר'ה כנראה מעדיפים לדבר על טיסות במקום לטוס... בכל מקרה, אחרי קפה ועוגה ביתיים המראנו שוב והמשכנו צפונה. ככל שמצפינים הנוף הופך

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

ירוק והררי יותר. טסנו בגובה נמוך "בתוך" הנוף ולא מעליו תוך שאנחנו עוקבים אחרי פני השטח. טיסה יפה במרחבים עצומים עם גבעות, שדות, אוכפי הרים ועיירות שכוחות אל המשקיפות אל עמקים רחבי ידיים. מעט מאוד דיבורים בקשר ובעיקר טיסה ונוף. אריק ניצל את הגובה הנמוך והכיסוי הסלולרי כדי לעדכן ב-facebook- בזמן אמיתי, כדי שהחבר'ה לא יצטרכו להמתין עד הערב לתמונות מהטיסה... בהמשך חצינו את רכס האפנינים מערבה בגובה של כ-5,000 רגל, מתחת לענני דאייה מדהימים, והנמכנו ליעד הסופי שלנו להיום – Serristori.

Serristori הוא מנחת ש"אין_דברים_כאלה" (כלומר אין בארץ. באיטליה יש...). מנחת דשא, עם מסלול אספלט להמראה, עם תחנת דלק, עם בריכה צמודה, עם מסעדה ועם מלון. לקחנו את המלון (מבלי לברר כמה הוא עולה) ומיד קפצנו לבריכה. מחר אנחנו אמורים לטוס צפונה דרך הרביירה הצרפתית לשווייץ. טיסה מאתגרת עם הרבה שדות תעופה ובקורות בדרך, מעבר שתי מדינות, יציאה מגוש היורו (לשווייץ) ומעברי הרים. אנחנו צריכים גם להסביר למזג האוויר את התוכניות שלנו...

Business Jet מעב איתנו בהמראה מקורפו (טוב לא ממש – הוא חנה ואנחנו עקפנו אותו):

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

מבט על קורפו לפני עזיבה:

הקרקע מתרחקת מהר:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

חוף אחרון לפני האדריאטי:

מגיעים לחופי איטליה:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

מנמיכים לקראת חציית קו חוף:

נחיתה ב-Lavello:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

תמונה עם המארחים:

תדלוק ב- Lavello:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

ממשיכים צפונה והנוף מתחיל להשתנות:

בריכת המלון של מנחת Serristori:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

ה-Follow me car של מנחת Serristori:

התחיל לרדת גשם. מצאנו מקום בהאנגר ודחפנו לתוכו את המטוס:

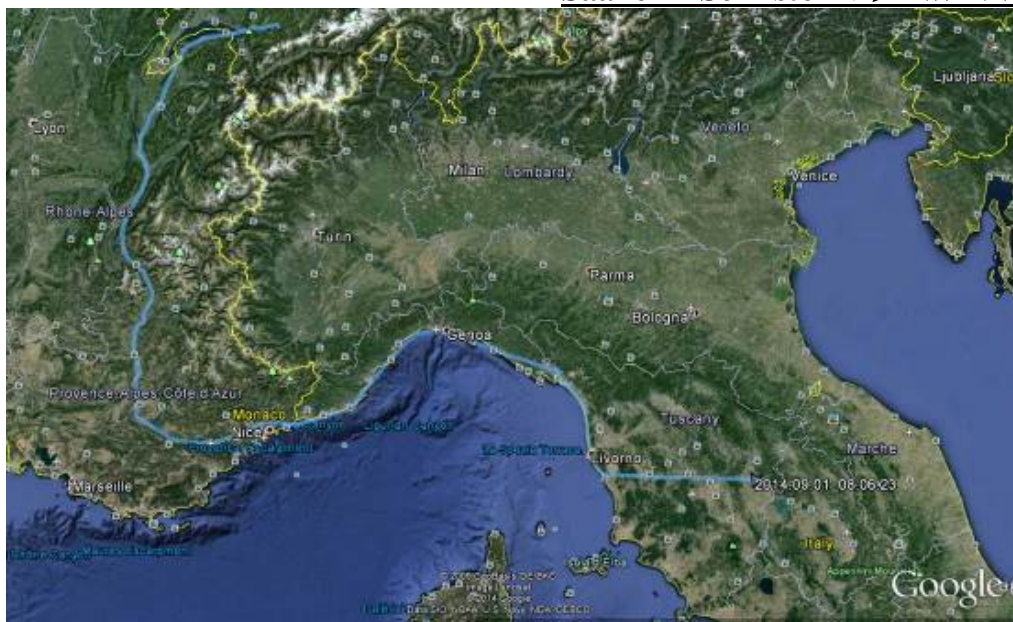

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

מסבירים למזג האוויר את התוכניות למחר:

היום הרביעי: Saanen – Serristori

היום התחיל מוקדם. מאד מוקדם. בארכע בבוקר העיר אותנו הרעם הראשון, ומיד לאחריו הברק (השני...). בחוץ התחיל לרדת גשם זלעפות והסיכויים להמשך הטיסה נראו קטנים מאי פעם. עברנו שוב על כל אתרי מזג האוויר וראינו שבצפון אמור להתבהר. בערך בשמונה זה אכן התחיל לקרות ובסביבות תשע המראנו. משכנו מיד מערבה לעבר קו החוף של איטליה והתחלנו לנוע לאורכו צפונה ואחר כך מערבה לעבר דרום צרפת. חלפנו את פיזה ואחר כך את גנואה בואכה הרביירה הצרפתית. עוד בשלב בדיקת אתרי המפות במלון היה ברור שגשם לא יהיה אבל רוח בהחלט כן. והרוח לא איחרה לבוא. רוח

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

צפונית משמעותית, הקרויה באזור הזה "מיסטרל", ליוותה אותנו במשך כל היום. בהתחלה היא טלטה אותנו קלות אבל בהמשך הלכה והתחזקה. התוכנית המקורית היתה לטוס נמוך לאורך קו החוף כדי לראות את נוף הרביירה הצרפתית, אבל ככל שהתקדמנו היה ברור שזה לא רעיון טוב. מסלול טיסתנו עבר מדרום לאלפים ולרכסים הנמוכים הקרובים אליהם, והרוח הצפונית החזקה היורדת מהם גרמה לחיתחות משמעותי. הבקר של גנואה, שלזכותו יאמר שהוא מבין כנראה דבר או שניים במטוסים, הציע לנו מיוזמתו לטוס גבוה, הצעה שאימצנו מיד בחום. בעוד אנחנו עומדים לחלוף מעליו ב-5,000 רגל הגיע פתאום מטוס מנהלים לנחיתה. הבקר שאל אותנו בנימוס אם נוכל להגביה ל-6,000, ולטייס הבוס של מטוס המנהלים הורה להנמיך תכליתית. המטוס חלף מתחתנו לנחיתה והספקנו לראות אותו נוגע במסלול הרחק מתחתינו, לפני שחלפנו מעליו לכיוון צרפת. בהמשך הנמכנו מעל ניצה וקאן לקראת נחיתה תדלוק בשדה דאיה מפורסם בדרום צרפת בשם פיאנס. פיאנס הוא שדה דשא, שבתקופה הזו של השנה הוא יותר חום מאשר ירוק. אחרי תדלוק וניקוי המטוס מהטינופת שהצטברה עליו בנחיתה (אבק ועשבים שוטים) המראנו שוב תוך החלטה לא לנחות שם שוב. המטוס שלנו מעדיף מסלולי אספלט רחוצים, או לפחות מסלולי דשא אמיתיים בצבע ירוק. אבק וחול זה לטיולי ג'יפים... לאחר ההמראה המשכנו קצת מערבה ופנינו צפונה לעבר Annecy. הבקר של מרסי מעביר לנו שתי אזהרות: פעילות דאיה עניפה באזור, ו-Mountain Waves (גלי הרים).

האזור שבין פיאנס לאנסי ידוע כ"מכה" של עולם הדאיה. מספר דואים מישראל דואים כאן באופן קבוע מדי שנה ומכירים אותו היטב. אחד מהם הוא אריק, שמכיר כל פיסטין שם ויושב איתי עכשיו במטוס... האזור "מלא" בדרך כלל בדאונים, ויש לפקוח עיניים היטב כדי להישמר מהם. ההבנה המסוימת שיש לנו בדאיה וההיכרות של אריק עם האזור, עוזרים לנו לחפש את הדאונים במקומות שבהם סביר יותר שיימצאו.

גלי הרים הם תופעה הנוצרת כאשר רוח חזקה נושבת בהרים ומייצרת באטמוספירה גלים עומדים. המשמעות הפרקטית של התופעה היא אזורים בהם יש זרמים עולים חזקים, אזורים בהם זרמים יורדים חזקים ואזורים בהם יש ערבול חזק. הכל חזק... גלי הרים מאפשרים לדאונים להגיע לגבהים עצומים, אבל מצד מייצרים גם מערבולות שעלולות לאתגר את חוזק המבנה של המטוס, וזרמים יורדים שעלולים לאתגר את הגובה שלו... בקיצור, צריך להיזהר ולהבין מה עושים.

אנחנו מתקדמים צפונה מול רוח שמגיעה לעיתים ל-30 קשר ובקושי זזים. מצד שני מיטלטלים כהוגן. הטיסה מתבצעת לאורך עמק ארוך ורחב התחום בהרים גבוהים משני צידיו. חלק מהמצוקים מכוסים בעננים ועל פי צורת הענן אנחנו קוראים איפה הזרמים עולים ואיפה לא כדאי להיות. אנחנו מנווטים את המטוס בין האזורים העולים ליורדים ומקפידים לשמור על מהירות נכונה. בתנאים כאלה זה אינו עניין של מה בכך. טווח המהירויות המותר של המטוס בתנאי חיתחות קטן יותר מדרך כלל, והמהירות יכולה להשתנות מהר מאוד. השילוב בין טווח מהירויות מצומצם לשינויים תכופים ומשמעותיים במהירות, דורשים תשומת לב כדי לא לחרוג ממגבלות המטוס. בדרך אנחנו עוברים מעל שדות דאיה ומבקשים מהם דיווחי רוח בתקווה לשמוע על ירידה בעוצמתה, מה שכמובן אינו מגיע. הפיצוי הוא נוף מדהים של הרים גבוהים משובצים בעננים יפייפים. בסופו של דבר אנחנו מגיעים ל-Annecy ונוחתים מול רוח של 20 קשר. הפקה נותן לנו גישה ישירה ארוכה ויפה, שעוברת מעל גבעה עם כפר בפסגתה. הגישה הזו מזכירה לי קצת את הגישה לראש פינה מדרום, עם הגבעה והכפר שלפני השדה. אלא שכאן הכל ירוק יותר, צבעוני יותר והכפר הוא לא טובא זנגריה. Annecy הוא שדה קטן ומקסים עם מגדל פיקוח שעומד על מבנה בצורת ספינה. הכל מבריק ורחוץ כמו שרק באירופה יכול להיות.

אחרי תדלוק וקצת פרוצדורות אנחנו יוצאים ללג האחרון שלנו לזאנן שבשווייץ. מספר קילומטרים אחרי ההמראה אנחנו חוצים את הגבול וטסים לאורך הגדה הדרומית של אגם ז'נבה. אנחנו חותכים את הפינה המזרחית של האגם מעל המים ומתחילים את הדובדובן של היום. זאנן נמצאת בעמר עמוק וצר, שבינו לבין אגם ז'נבה מפריד מעבר הרים (פאס) בגובה 5,000 רגל. אנחנו מטפסים לגובה 6, חוצים את הפאס ומתחילים להנמיך לתוך העמק. אם לא הינו יודעים שיש שם שדה תעופה לא הינו מעלים על דעתנו מהלך שכזה. העמק צר ומשני צדדיו הרים בגובה של אלפי רגל. קוראים לשדה בקשר ואין תשובה. תוך כדי המשך ההנמכה אל תוך הכלום (טוב אני מגזים קצת, לא לדאוג...) קוראים שוב לז'נבה ושואלים מה נסגר עם זאנן ולמה הם לא עונים בקשר? למרבה האירוניה התשובה קצת מפתיעה אותנו - מסתבר שבשדה הזה אין אף אחד על הקשר. מי שרוצה מגיע, משדר שידור עיוור, ונוחת. בדיוק כמו בשדה הבית שלנו בראשון... בסוף אנחנו מגיעים אל המסלול בתחתית העמק ומתחילים לתכנן נחיתה. השעה כבר מאוחרת והרוח סוף סוף שככה. אנחנו בוחרים את הכיוון שנראה לנו נוח ביותר, מבצעים הקפה (שלא מלמדים

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

באף בית ספר לטיסה... בתוך העמק הצר, בדיוק על פי שרטוטי השדה שלמדנו מבעוד מועד, ונוחתים.
סיום מדהים ליום מדהים! הנקודה הצפונית ביותר במסע הושגה!

בוקר ב-Serristori. אפשר לטוס במזג אוויר כזה?

טוב, מסתבר שכן:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

העננים האלה (או החברים שלהם) הורידו גשם לפני שעה:

פיזזה. האמת, הכל נראה די ישר:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

פיזה מקרוב. גם כאן לא רואים שום דבר עקום:

גלאד:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

אד, הריווירה הצרפתית... בהזדמנות כדאי לבקר כאן גם על הקרקע:

שדה הדאיה *Fayance*. אי אפשר לפספס:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

Fayance מהקרקע. מילא לא סללו כאן אספלט, אבל לא יכלו לפחות לגזום את העשבים?

הנופים של דרום צרפת:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

הרחק למטה, דאון נגרר להמראה באחד משדות הדאייה שבדרך:

ענן ידידותי, בצד הנכון של העמק:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

רוח חזקה, וחבר'ה גולשים בקייטים לחופי Lac du Bourget:

Annecy. צרפת, עם ריח של שווייץ:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

בדרך לשווייץ:

אגם ז'נבה:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

מטפסים למעבר ההרים של Saanen:

אוקי, עברנו את הפאס ונכנסנו לעמק. אבל איפה לעזאזל נוחתים פה?

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

כנראה שכאן:

שקיעה בסיומו של יום עמוס ומדהים!

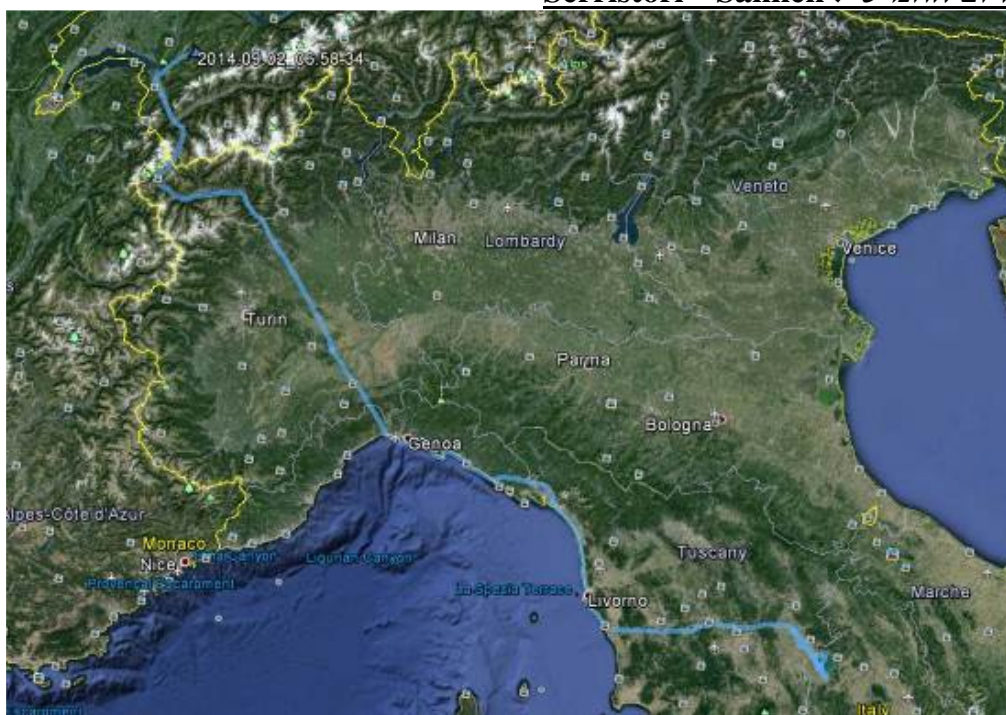

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

Gstaad - עיירה שוויצרית טיפוסית:

היום החמישי: Sannen – Serristori

המראנו מוקדם בבוקר מזאנן בקור מקפא ואוירה שווצרית אלפיניסטית אופיינית. מזג האויר היה שונה לחלוטין מזה של היום הקודם - שמים בהירים ללא עננים והרבה פחות רוח. בדיוק למזג אויר כזה הכנו מראש תוכנית לחציה של האלפים, ולכן שלפנו אותה עכשיו מהקלסרים והאיפדים. טיפסנו בתוך העמק של זאנן עד שיצאנו ממנו והתחלנו לטוס דרומה בעמק אחר, לצורך חציית האלפים לאיטליה.

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

את האלפים אפשר לחצות בטיסה בשני אופנים: האופציה הראשונה היא לטוס גבוה מעליהם. זה מה שעושים מטוסי נוסעים. האופציה השנייה היא לעבור מעל מעברי הרים (כלומר אוכפים) אבל נמוך מהפסגות. זה מה שמטוסים קטנים עושים בדרך כלל וזה מה שעשינו אנחנו. בחרנו נתיב בתוך עמק רחב, שהוביל למעבר הרים בודד. גובה האוכף היה כ-9,000 רגל ואנחנו טיפסנו ל-11,500 כדי לעבור אותו עם ספיירים נדיבים. חלפנו את הפאס כאשר מסביבנו ומעלינו צוקים מושלגים והנמכנו לעבר עמק האוסטה. לאחר היציאה מהעמק לקחנו קו ישר לגנואה, לנחיתה תדלוק וביקורת דרכונים. בניגוד לאתמול הפקח בגנואה לא הפגין איזו התחשבות מיוחדת ונתן לנו לנחות ברוח צד / גב של 15 קשר... לאחר ההמראה משם (גם היא ברוח גב חזקה) טסנו נמוך לאורך קו החוף של צפון איטליה ועברנו ליד עיירות חוף עשירות, משובצות בחופים, מלונות, מרינות ויאכטות מפוארות. חלפנו שוב את פיזה ונכנסנו חזרה מזרחה לנחיתה ב-Serristori שבטוסקנה. אחרי יום שלם של מזג אויר מעולה, הנחיתה ב-Serristori היתה שוב בגשם. אחר הצהריים מזג האויר השתפר קצת ויצאנו לטיסת תיור קצרה לאגם קרוב, אבל מזג האויר לימים הקרובים לא נראה מבטיח בכיוון טיסתנו חזרה ארצה. נראה מה יוליד מחר...

תמונה עם דגל שווייץ לפני ההמראה מזאנן. רק למקרה שמישהו יטען שבעצם טסנו לראש פינה:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

חוצים שוב את האוקף לכיוון אגם ז'נבה:

אגם ז'נבה בדרך לאלפים. זה לא הזמן לגובה חקלאי:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

חציית מעבר ההרים באלפים. אנחנו ב- 11,500 רגל, אבל ההרים גבוהים יותר. טוב, אנחנו בדרך חזרה:

עוד קצת פסגות מושלגות:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

מנמיכים לעמק לאורך המצוקים:

יוצאים לאיטליה דרך עמק Aosta:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

קצת טירות בדרך:

"עם הרוח" (כלומר נגד הרוח...) שמאלית לגנואה:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

נמל גנואה. אלון חסן היה חוגג כאן:

אחרי המראה מגנואה, לאורך החוף בדרך מזרחה. החיים הטובים 1:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

החיים הטובים 2:

בדרך ל- Serristori, שכחתי את השם של הטירה הזו:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

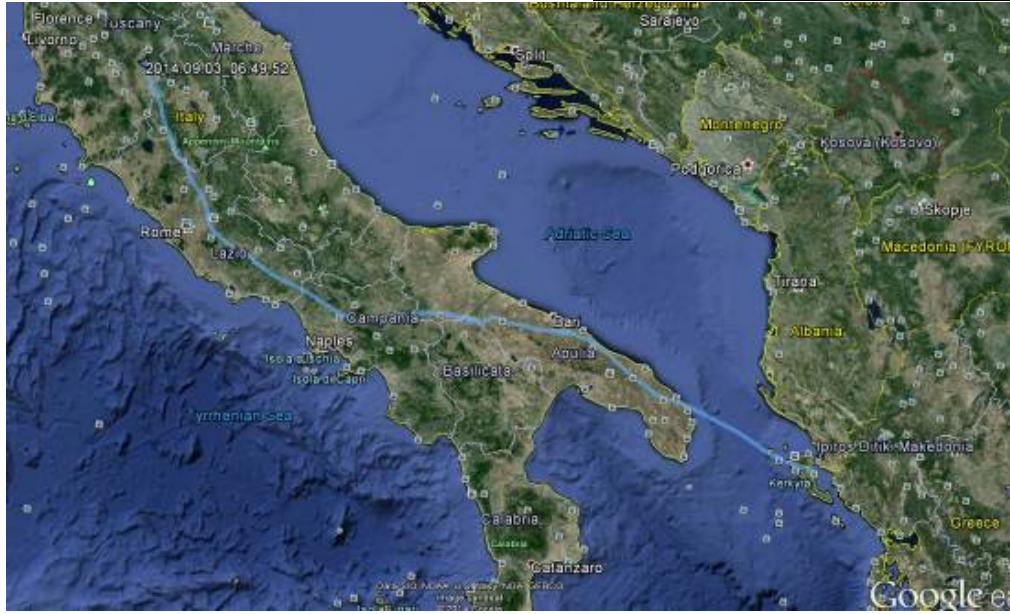
לוח שעונים לתפארת. מכיוון שחזרנו משווייץ, כל השעונים עובדים כמו עמיתיהם השווייצרים:

אחרי הנחיתה ב-Serristori. לא אמרנו שהגשם נפסק כבר?

היום השישי: Serristori – קורפו

היום השישי למסע היה בסימן מזג אויר. מעל דרום איטליה ומערב יוון יושב כבר כמה ימים גוש מזג אויר לא טוב והיום נאלצנו להתחיל להתמודד איתו. ההתמודדות החלה "על יבש", עוד במלון, בבדיקת אתרי מזג אויר וטלפונים לחברים איטלקים. מזג האויר הבעייתי התרכז במזרח איטליה ולכן תכננו לרדת דרומה בצד המערבי של המגף, שהיה פנוי יחסית. מעט התקוות שעוד נותרו לנו, לחתוך מזרחה כדי לקצר את הדרך, התבדו מיד לאחר ההמראה. כיסוי נמוך של עננים ישב על הרכסים שמזרחה לנו וברור היה שבמצב הזה הם בלתי ניתנים לחציה. טסנו, אם כן, דרומה בצד המערבי של איטליה ועקפנו את רומא ממזרח. נמנענו מכל שדות התעופה והאזורים האסורים ורוב הדרך לא דיברנו עם איש. מזג האויר היה בסך הכל בסדר בצד הזה של איטליה וההתקדמות היתה מהירה וקלה. בקו נאפולי בערך פנינו מזרחה והמצב התחיל להיות "מעניין". מצד אחד הקרקע מתחילה לעלות ומצד שני מזג האויר מתחיל להתקדר והעננים להנמיך. כמה עשרות מייל לפני יעד הביניים שלנו התחלנו לראות עננים מפותחים ותאי גשם. ה-GPS כיוון אותנו לשוליו של אזור גשם גדול. נפרדנו מהבקר האזורי, שהיה נשמע קצת מודאג וביקש שנתקשר אליו לאחר הנחיתה להודיע שאנחנו בסדר. דקה או שתיים לאחר שנכנסנו לגשם הגענו אל המנחת. מבט חטוף למטה הבהיר לנו שהשדה (שדה דשא פרטי) רטוב כולו, אבל הרוח חלשה וכבדרך נס נושבת במקרה בכיוון המועדף עלינו באופן אישי (מול המסלול). נחתנו בגשם, הסענו אל ההנגר, כיבינו את המנוע ואת כל המכשירים האלקטרוניים בתא, אבל לא יצאנו מהמטוס. למעשה, אפילו לא פתחנו את החופה. בחוץ גשם ואין נפש חיה. התקשרנו להודות לבקר על ההתחשבות וההתענינות (זו העבודה שלו אמנם, אבל בכל זאת התרשמנו...) והזמנו דלק ממפעיל המנחת. מה היינו עושים בלי טלפונים ניידים... בזמן שהמתנו במטוס לדלק, עברנו שוב על כל אתרי מזג האויר (שוב בטלפונים) כדי לברר אם ניתן לעבור לקורפו. המסקנה הסופית היתה שסביר מאד שכן, אבל על כל פנים הכנו לעצמנו כמה שדות תעופה חליפיים בדרום איטליה למקרה שהמצב יראה פחות אופטימי בהמשך. הגשנו תוכנית טיסה לקורפו בטלפון, המראנו והתחלנו להתקדם בזירות דרומה. מזג האויר סגרירי עם בסיס ענן נמוך אבל ראות טובה מתחת לעננים. קצת לפני חציית קו החוף של איטליה ראינו שאזור הים מתבהר והתחלנו לטפס. נותרו לנו עוד 60 מייל עד לקורפו. עקפנו כמה עננים וטיפסנו ל-7,500 רגל. השמיים משובצים עננים לבנים שמנמנים אבל הראות מדהימה והאויר שקט וחלק כמו תחת של תינוק. אחרי זמן לא רב התחלנו לראות את קורפו (לראות ממש, בחוץ, לא רק על מסכי ה-GPS). קצת אחרי מחצית הדרך התחלנו להנמיך. עברנו כמה איים קטנים, חצינו את קו החוף וגלשנו לנחיתה על מסלול 17 בקורפו. פיינל ארוך מעל הבתים הנמוכים של האי ונגיעה רכה במסלול במזג אויר קריר ושקט. ויתרנו על שירות ה-Follow Me Car, הסענו עצמאית לעמדת החניה הפרטית שלנו וקילפנו את עצמנו ואת ציודנו מהמטוס, אחרי עוד יום מלא וגדוש באירועים וחוויות.

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

היינו כאן רק לפני כמה ימים, אבל עכשיו הכל נראה שונה. השדה שומם ומנומנם. הראשון בספטמבר חלף וכל הנופשים חזרו למשרדיהם המשמימים, לעוד שנה של חלומות על החופשה הבאה. אבל לנו יש עוד יומיים טיסה ואנחנו כבר לא יכולים לחכות להיכנס שוב למטוס מחר בבוקר...

בדרך ל-Lavello. לאיטלקים יש מנהג מוזר, לבנות ערים שלמות על גבעות קטנטנות. כך זה נראה:

בדידותו של הרץ למרחקים ארוכים. אחרי הנחיתה ב-Lavello. בחוץ גשם ונפש חיה אין.

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

עננים שמנמנים אחרי ההמראה מ-Lavello:

דופה – יצאנו לים:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

לא הספקנו לומר: Four X-ray Hotel Lima Romeo וכבר אנחנו רואים את קורפו:

איזה אי!

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

ואיזה פיגל!

אחרי הנחיתה - חברדק, שאנחנו מרגישים בו הכי בבית בעולם:

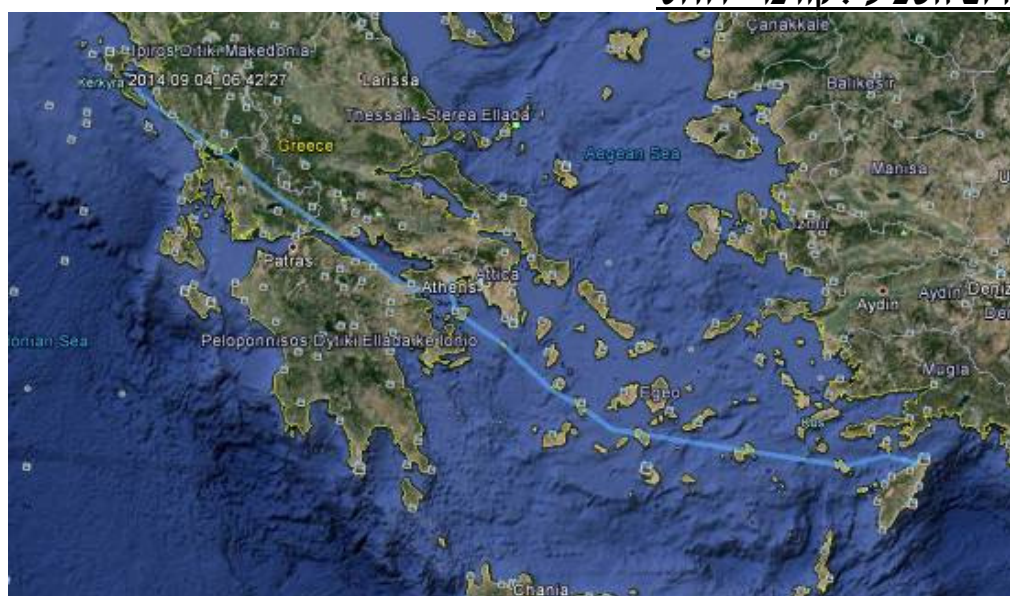

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

אלה העננים שמחכים לנו מחר?

היום השביעי: קורפו – רודוס

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

היום התעוררנו בקורפו למזג אויר סגרירי. אנחנו נמצאים בשולי מערכת מזג האויר הטורדנית וחייבים לצאת מזרחה כדי לברוח ממנה. הבוקר גשום אבל בדרך לשדה התעופה אנחנו רואים קשת (בענן), סימן שתמיד מבשר טובות. את כיסוי החופה השארנו אתמול בתוך המטוס כדי שלא ירטב בגשם. החופה, לעומת זאת, רטובה לגמרי, אבל החלטנו שלא מנקים אותה. חבל על המאמץ. דיווח מזג האויר האחרון מדבר על עננים ב- 1,800 רגל (לא נורא כל עוד טסים נמוך), עננים ב- 2,500 רגל (בסדר) ועננים ב- 8,000 רגל (מעולה - לא צריך מגן שמש). אחרי כל האישורים, המרשים, התאומים והבדיקות - מניעים. המנוע מתעורר לחיים וזרם האויר הקר מהפרופלור שוטף מיד את החופה ומנקה אותה לחלוטין מטיפות הגשם שהצטברו עליה. הנוף הרטוב של שדה התעופה של קורפו מתגלה פתאום במלוא הדרו, ונראה כאילו מישהו מקרין אותו על חופת המטוס הנקייה ב-HD.

אנחנו מסייעים וממריאים דרומה בגשם קל. איכשהו, הגשם באירופה לא דומה לזה של הארץ. אצלנו גשם הוא כמעט תמיד סערה. הגשם כאן הרבה יותר רגוע. קצת מים באויר וזהו. האויר שקט, צלול ונעים. תמונת השמיים לכיוון הטיסה שלנו נראית מבטיחה. יש אמנם עננים פה ושם, אבל הם פזורים, ניתנים לעקיפה מלמטה, מלמעלה או מהצדדים והכי חשוב - יפים. אנחנו מטפסים מעל ההרים בקו ישר לכיוון תעלת קורינטוס בגובה 7,500 רגל והטיסה מדהימה. שקט, אויר נקי וראות אינסופית. אחרי שעה וחצי של טיסה אנחנו מנמיכים ליעף צילום מעל תעלת קורינטוס וכמה דקות אחר כך כבר נמצאים בפיינל למסלול 26 של מגרה. אחרי הפסקה טכנית של כשעה וחצי לפרוצדורות ותדלוק המראנו שוב לכיוון רודוס. מזג האויר כבר בהיר לגמרי. הצלחנו לברוח מהמערכת שמעל דרום אירופה. בגובה 5,500 רגל מעל סנטוריני עולה פתאום השאלה בתא הקטן של הטקסן שלנו - למה לא תכננו כאן עצירה...? שטות, אבל עכשיו אין מה לעשות. אי אפשר להודיע מהאויר לכל הבקרים, הפקחים, ההנדלרים ונשותיהם, שמשנים פתאום את יעד הטיסה. ממשיכים לרודוס. ממש לפני הנחיתה הבקר מעכב אותנו ל-360 מעלות בגובה נמוך מעל המים. מסתבר שמטוס נוסעים נמצא בדיוק בפיינל לאותו מסלול. מה שמסתבר כמה שניות מאוחר יותר, הוא שמדובר במטוס של אלעל. אין מה לעשות, גם ברודוס נותנים עדיפות לטייסי חיל האויר. זה גורלנו ולא נימלט ממנו...

חיכינו שהוא ינחת ויפנה את המסלול, נחתנו גם אנחנו ופינינו את עצמנו למלון. באוטובוס הספקנו לפגוש שני חבר'ה מנוסעי המטוס שערכו אותנו, אבל לא שמרנו להם טינה:-)

קינחנו בחוף הים לפני ה"יציאה" של הערב. רצינו לציין את הערב האחרון בחו"ל בבגדים מפוארים אבל מגבלות הנפח והמשקל של המטוס לא אפשרו לנו לקחת מותרות כאלה. הסתפקנו במקלחת והחלפת תחתונים. מחר טסים חזרה ארצה...

בוקר בקורפו. היום יהיה יום טוב. יש קשת בענן:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

מהמגדל של קורפו לא רואים את החניה הפרטית שלנו. לא נורא, צילמנו מטוס אחר. פחות יפה אבל עדיין

מטוס:

טעימה אחרונה מקורפו:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

מעל ההרים בדרך למגרה:

תעלת קורינטוס:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

אולי ניקח פעם דאון למגרה? העננים מעל ההרים נראים לא רע...

ממשיכים לרודוס:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

מתחת לצל החדש שלנו:

אי אחרון לפני רודוס:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

נחיתה ברודוס. מטוס הנוסעים שמסיע לעמדת ההמראה "יחזיק קצר" ויחכה קצת. לא נורא:

אחרי הנחיתה:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

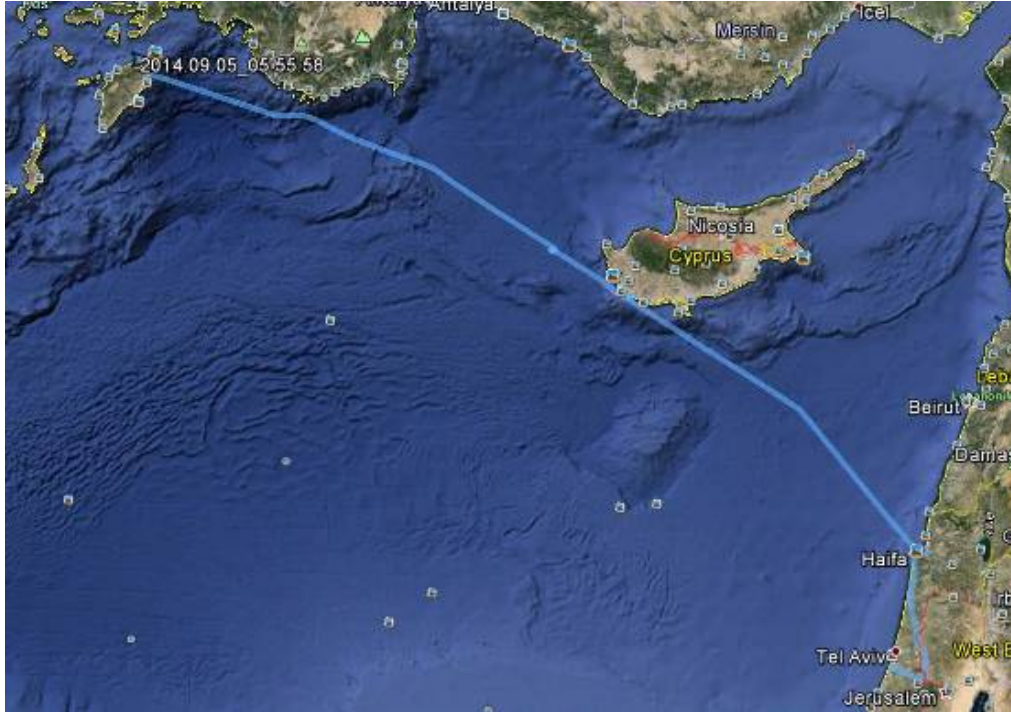
נוסעי טיסה 4X-HLR מתבקשים לרדת מהאוטובוס ולהיכנס לטרמינל:

העיר העתיקה של רודוס:

היום השמיני – חזרה ארצה

היום האחרון היה יום טיסה שגרתי, כמעט מנהלתי. המראנו מרודוס בבוקר, ואחרי כשעתיים וחצי נחתנו בפאפוס. בדרך פגשנו מעל הים כמה התפתחויות עננים שנאלצנו לעקוף. אנחנו טסים לפי כללי טיסת ראייה ואסור לנו להיכנס לעננים. טיסת ראות בתנאים כאלה דורשות קריאה של מפת השמים קדימה. אנחנו מביטים על העננים ועל הצל שלהם על פני הים, כדי להעריך את גודל הענן, את הצורה שלו ואת גובה הבסיס והפסגה שלו. הערכה טובה של הפרמטרים הללו מאפשרת תכנון מסלול עוקף אופטימלי. כשלושים מייל לפני פאפוס, בגובה 5,000 רגל, אנחנו שומעים מטוס גדול (ומן הסתם מהיר) שמגיע מאחורינו ומעלינו לנחיתה. הבקריית מבקשת מאיתנו להמתין במקום. אנחנו נכנסים למעגלי המתנה ומתבאסים, אבל היא מפתיעה ומבקשת שניצור קשר עם מטוס ישראלי אחר על הערוץ הפרטי. מסתבר שזה אח של אריק, אי שם מעל הים התיכון, בדרכו לכרתים. השיחה עוזרת לנו להעביר את ההמתנה בכיף. בסופו של דבר מקבלים אישור להמשיך לפאפוס ולנחות. כמה דקות אחרינו נוחתת "מכונת אולטרהייט מתקדמת" נוספת מישראל (Advanced ultralight machine - בז'רגון של האיטלקים...) וחונה לידנו. החברה הגיעו לסופ"ש בפאפוס. כרגיל אנחנו מתדלקים ומגשים את כל המירשים לקראת הטיסה לחיפה. בלג הזה אנחנו חייבים להקפיד שבעתיים על כל האישורים. אחרי הכל לא מדובר בסתם עוד טיסה לשדה בינלאומי כלשהו באירופה. מדובר בטיסה לישראל ובנחיתה בחיפה אינטרנשיונל! אנחנו עושים את כל מה שצריך, ממריאים ומקבלים קו ישר ל-VELOX (נקודה באמצע הדרך) ומשם לבת גלים ולחיפה. קצת מוזר לדבר פתאום בקשר בעברית, אבל מתרגלים מהר. אחרי פרוצדורות המכס והמשטרה אנחנו ממריאים ללג האחרון בטיול - לראשון. אחרי הטיסה הרגועה והשקטה בגובה רב מעל הים, אנחנו מסתגלים שוב לטיסה המחוחתת בגובה המסגדים ב"עוקף בן גוריון". אנחנו מיטלטלים כהוגן, אבל המחשבה על מנחת הבית שמחכה לנו עוד כמה דקות מרככת קצת את הקפיצות. אחרי זמן לא רב אנחנו רואים את המסלול המוכר ונכנסים לנחיתה. זה המסלול הקצר והצר ביותר בו נחתנו במהלך כל הטיול, ובהפרש גדול. בנוסף מקבלת את פנינו רוח צד מערבית של כ-12 קשר. אבל אין מה לדאוג - כאן יש לנו את יתרון הביתיות. את המסלול הזה המטוס מכיר טוב ©. למטה מחכים לנו השותפים שלנו ולאחר דימום המנוע ופתיחת החופה מקבלים אותנו בתרועות שמחה ועם קולה קרה ביד.

אין ספק - החלק הטוב ביותר בטיול הוא החזרה הביתה...

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

מחכים להמריא מרודוס. אתה יכול להודרו קצת? אנחנו ממהרים הביתה:

זה הטייס האוטומטי שלנו:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

קצת עננים מעל הים, בין רודוס לפאפוס:

נחיתה בפאפוס:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

ממשיכים. עוד קצת עננים בין פאפוס לחיפה.

הכרמל:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

אחרי המראה מחיפה בדרך לראשון:

מנחת ראשון. גם אחרי הנחיתה האחרונה בראשון המטוס ממשיך לשאת אותנו באהבה על כנפיו:

סיפור טיסה בטקסן לשווייץ

סיכום:

סה"כ טסנו 8 ימים וביצענו כ- 40 שעות טיסה. כיסינו מרחק של כ- 3,800 מייל, נחתנו ב- 12 שדות תעופה ומנחתים בנוסף למנחת הבית שלנו. ביקרנו בחמש מדינות מחוץ לישראל והיו לנו עשרים ואחת המראות ועשרים ואחת נחיתות, לא כולל נחיתות קנגורו (סתאאאם... ☺)

להלן מפת מסלול הטיסה כולו:

היה מאתגר, מעניין וחוויתי. כן ירבו!

רפי בונה,
אריק ליכטמן.

סוף!